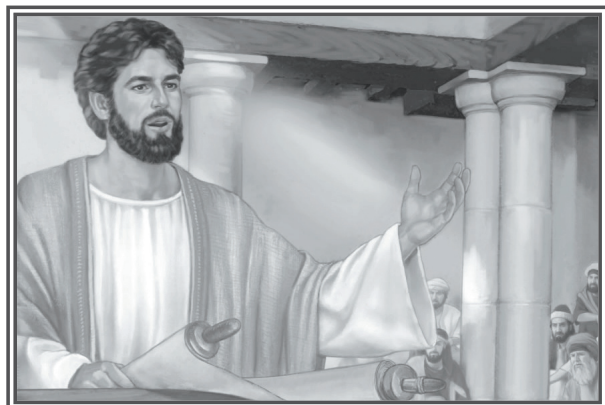

III NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Łk 1, 1-4; 4, 14-21

„Wszedł do synagogi i wstał, aby czytać. (...)
Duch Pana nade mną. (...)
Dziś wypełniło się Pismo, które słyszeliście”.

W synagodze w Nazarecie Jezus daje nam bardzo przekonujący przykład czytania słowa Bożego. Po przeczytaniu fragmentów następuje wyjaśnienie słów. Słuchacze z niecierpliwością oczekiwali na to co powie Jezus na temat przeczytanego fragmentu. „A oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione”. Komentarz był krótki - „Dziś wypełniło się Pismo, które słyszeliście”. Reakcja słuchaczy - „Czy nie jest to syn Józefa?”. Nie zrozumieli słowa „dziś”. Przecież to syn Józefa, co on mówi? Czytając Biblię, lub jej słuchając, bardzo często komentujemy ją tak, aby była dla nas wygodna. Staje się ona przedmiotem indywidualistycznego poszukiwania. A przecież jest to przemówienie Boga zwrócone do ludu. Bóg

wypowiada się, rozmawia z człowiekiem. Rozmówcą Boga nie jest pojedyncza osoba, ale cały naród. Jeżeli potrafimy zrozumieć słowa Ewangelii, to musimy stwierdzić, że są one aktualne „dziś”. Po wysłuchaniu tego, co Bóg ma nam do powiedzenia, możemy wyjść i zanieść światu tę wiadomość. Prośmy Pana, abyśmy byli zdolni zawsze odkrywać nowość słowa Bożego.

Adam Żak

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

„Aniołowie opiekują się wszystkimi ludźmi”.

ŻYCIE BEZ IMIENIA

Bardzo tragiczny w wydarzenia jest styczeń w naszej Ojczyźnie. Cóż nam pozostaje, jak jeszcze głębsze trwanie przy Panu, Jego słowie, na Adoracji...

Choćby wyschły wszystkie studnie, zawsze pozostanie nam źródło Bożego Miłosierdzia...

„Dzielenie się mądrością czasu”, to książka, w której papież Franciszek odpowiada na przeżycia opisane

przez starsze osoby z całego świata. Wśród wielu, jedna – najbardziej właściwa, jak sądzę, dla nas wszystkich, zszokowanych wydarzeniami w Koszalinie z 4 stycznia, kiedy w pożarze zginęło pięć młodych osób – odpowiedź:

„Dzieci tracące rodziców, to sieroty. Mąż, który traci żonę, to wdowiec. Żona, która traci męża, to wdowa. Ale nie ma słowa na nazwanie matki lub ojca, którzy tracą dziecko. Nie ma takiego słowa. Taka jest twarda rzeczywistość życia bez imienia...”

opr.
Michał Jakaczyński

MSZE ŚWIĘTE NIEDZIELNE W NASZYM KOŚCIELE:

6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰ /dla młodzieży/, 11⁰⁰ /dla dzieci/, 12³⁰ i 18⁰⁰.

MARYJA PIERWSZYM TABERNAKULUM

Gdy przekraczamy próg kościoła, to zazwyczaj wzrokiem zaczynamy szukać czerwonej lampki, bowiem ona wskazuje nam na tabernakulum. Termin „tabernaculum” tłumaczony z języka łacińskiego oznacza „namiot”. Jest to nawiązanie do starotestamentalnego Namiotu Przymierza – Namiotu Spotkania. Było to przenośne „sanktuarium”, które zbudowali Izraelici po wyjściu z Egiptu, po zawarciu z Bogiem przymierza, i które towarzyszyło im podczas całej wędrówki przez pustynię. To tam Mojżesz spotykał się z Bogiem i rozmawiał z Nim twarzą w twarz.

W Świątyni jerozolimskiej, w najświętszym miejscu – nazywanym „Święte Świętych” – umieszczona była Arka Przymierza.

W naszych chrześcijańskich katolickich świątyniach podczas sprawowania Liturgii centralnym miejscem jest ołtarz, na który przychodzi żywy Bóg. Poza Mszą świętą – najważniej-

szym miejscem staje się tabernakulum, gdzie umieszczany jest Najświętszy Sakrament, Ciało Chrystusa – największy skarb, jaki posiada Kościół.

Przeglądając różne albumy, ukazujące piękne wystroje świątyń, możemy zauważyć, jak zmieniał się styl budowanych tabernakulów. Ich staranne wykonanie i bogate ozdoby świadczą o tym, że to miejsce szczególne. A czy kiedyś zastanawialiśmy się, jak wyglądało pierwsze tabernakulum? Jak było przyozdobione? W jakiej świątyni je umieszczono?

Św. Jan Paweł II wskazał na Maryję. „Maryja była pierwszym tabernakulum i zarazem pierwszą monstrancją”. W swojej encyklice „O Eucharystii w życiu Kościoła” tak zinterpretował owe wydarzenie: „Kiedy nawiedzając Elżbietę nosi w łonie Słowo, które stało się ciałem, Maryja w pewnym sensie jest tabernakulum – pierwszym tabernakulum w historii, w którym Syn Boży (jeszcze niewidoczny dla

ludzkich oczu) pozwala się adorować Elżbiecie, niejako promieniując swoim światłem poprzez oczy i głos Maryi”. Maryja stała się prekursorem zachęcania do Adoracji, umożliwienia trwania przy Chrystusie, a także pierwszym tabernakulum – namiotem dla wcielonego Boga. Tym samym Ojciec Święty wyjaśnił nam, jak piękne było to pierwsze, pierwotne tabernakulum. Była nim sama Maryja, która swoją obecnością dawała okazję do Adoracji.

W naszym zabieganym świecie, jakże trudno jest nam pozostać nieco dłużej po Mszy świętej na krótką modlitwę dziękczynną. Obecność Chrystusa w Eucharystii nie kończy się natychmiast po przyjęciu Jezusa w Komunii św.. Zabierzmy Go świadomie do domu. Zaprośmy do stołu. Razem z Nim zjedzmy niedzielny obiad. Może zauważą Go ci z domowników, którzy Boga nie znają? Może razu pewnego padną na kolana i skruszeni wyznają: „Oto Pan mój i Bóg mój”.

opr.
Jadwiga Kulik

KULINARIA /4/

Jest w moim życiu taki czas, który obfituje w imprezki urodzinowe. W przeciągu dwóch tygodni przechodziłam więc prawdziwe wariacje z pieczeniem trzech tortów.

Otworzyłam segregator pełen przepisów zbieranych latami, część zapisanych przez moją mamę i daną mi po ślubie, bym stawiała pierwsze niemrawe kroki w kuchennej przygodzie; część zasłyszanych od babć, cioć; wycinki z gazet, zasmakowane na różnych uroczystościach i pieczołowicie spisywane.

Przepisów na biszkopt miałam z siedem wersji. Do tej pory torty robiła mama i nie miała sobie równych. Ja uwielbiam piec wszelakie ciasta – kochamy serniki, szarlotki – ale produkcję tortów dopiero zaczynam. Tort orzechowy, makowy, migdałowy, kawowy, bezowy... W zasadzie kombinować można z kremem i dodatkami, ale bazą jest piękny wyrośnięty biszkopt.

Czy jednak ciasto naprawdę nie znosi używania metalu, mieszania w

jedną stronę? Czy są to jakieś przesady, czy naprawdę ma to jakieś znaczenie?

W jednym przepisie żółtka oddzielamy od białek. Siedem żółtek ucieramy z połową szklanki cukru plus jedna łyżka octu plus dwie łyżki wody plus szklanka mąki plus łyżeczka proszku do pieczenia. Na końcu dodajemy pianę i lekko mieszamy. Ciocia Jola znowu: sześć żółtek zalewa siedmioma łyżkami gorącej wody i dopiero uciera z pozostałymi składnikami: pół szklanki cukru, dwie łyżeczki proszku, 20 dag mąki ziemniaczanej, 20 dag mąki tortowej i na koniec wymieszać z ubitą pianą...

Ja jednak wybrałam najprostszy, bezawaryjny: cztery jajka plus szklanka cukru plus szklanka mąki plus łyżeczka proszku do pieczenia. Wszystko miksujemy i po wylaniu na papier do formy pieczemy ok. 25 minut.

A masa... Ooo, tu można poszaleć! Uwielbiam śmietany czerwone 36% - pięć sztuk, zmiksowane i niezawodnie ubite, plus kostka tłustego twarogu – tu mamy bazę. Można dodać kajmak, wszelkiego rodzaju aromaty w stylu rumu, spirytusu,

rozpuszczonej kawy. No i oczywiście odpowiednie nasączenie – czy to kawą z rumem, czy wodą z cytryną i odrobiną alkoholu.

Do dekoracji wskazane wszelkie owoce, czy to z kompotu, czy świeże, czy namoczone w winie, nalewce... Palce lizać.

A do tego polecam bardzo na zimowe wieczory herbatę inną niż zwykle – troszkę trzeba się napracować, ale efekt przepyszny.

Herbatę czy to liściastą czy ekspresową zalewamy w dużym dzbanie około półtora litra wrzątku, dodajemy do tego, co dusza zapagnie: plastry cytryny, plastry pomarańczy, plastry jabłka (umyte ze skórką), i przyprawy – szczyptę kardamonu, imbiru (może być świeży pokrojony), cynamonu, anyżu, kilka goździków, jeśli ktoś posiada, trochę soku z malin, i po lekkim ostudzeniu dosładzamy miodem – ok. 2 łyżek. Cudownie rozgrzewa, pachnie i smakuje!

Smacznego, drodzy Czytelnicy, i wiele ciepła w sercach na zimne wieczory! Zostańcie z Bogiem!

Ewa Gawor

Z POKORĄ MI NIE DO TWARZY

Być pokornym. Dlaczego to takie trudne?

Już od dłuższego czasu zmagam się z tym tematem, chociaż wiem, że pokorę powinno się praktykować, a nie analizować. Po siedemdziesiątce, to pora nie tyle na kontemplację pokory, co na skruchę...

Być pokornym wcale nie znaczy myśleć o sobie źle, tylko myśleć o sobie mniej.

Człowiek pokorny nie stara się

przyciągnąć uwagi innych, ale też nie ma kompleksów, nie przeprasza za to, że żyje, że odniósł jakiś sukces, że coś potrafi. Bardzo łatwo jest komuś zarzucić brak pokory. Zawsze istnieje pokusa walki przeciwko temu, kto nas oczernia, przeciwko temu, kto nas poniża, kto nas kompromituje. Kiedy myślimy o pokorze, zwykle przeciwstawiamy ją pysze. W tym kontekście to mój kolejny dylemat.

Pragnę pracować nad sobą w

powyższych kwestiach. Śladem Ducha Świętego chcę podążać. Chcę uczyć się pokory. Czy podołam, bo być pokorną? To dla mnie takie trudne...

Chrystusie, Panie mój, dziękuję Ci za moje ograniczenia, bo dzięki nim poznaję, że potrzebuję Ciebie, że potrzebuję moich braci. Kontynuuj we mnie swoje dzieła. Uczyni mnie pokorną Twoją pokorą. Już nie chcę żyć ja, ale abyś TY żył we mnie. Jezusie cichy i pokornego serca, uczyni serce moje według serca Twego.

Jadwiga Kulik

ZJEDNOCZENIE /14/

Generalna Rada Koordynacyjna Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego składa się z trzynastu osób, którymi są:

a) trzech członkowie z urzędu:

- Przełożony Generalny Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (księża i braci pallotynów);
- Przełożona Generalna Zgromadzenia Sióstr Apostolstwa Katolickiego;
- Przełożona Generalna Zgromadzenia Sióstr Misjonek Apostolstwa Katolickiego;

b) dziesięciu członków – reprezentujących różnorodność Zjednoczenia – wybranych przez Zebranie Generalne na okres trzech lat.

Wszyscy członkowie Generalnej Rady Koordynacyjnej posiadają tę samą odpowiedzialność i te same prawa. Przewodniczący i Wiceprzewodniczący są wybierani spośród członków samej Rady. Kadencja ich urzędu trwa trzy lata. Mogą być kolejno wybrani tylko jeden raz.

Wybór Przewodniczącego winien być zatwierdzony przez Papieską Radę ds. Świeckich, która – dla słusznej przyczyny – może go również usunąć.

Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny nastąpiłby wakat na stanowisku Przewodniczącego, zastępuje go Wiceprzewodniczący, aż do końca trzechletniej kadencji.

Ustępujący Przewodniczący, lub ewentualnie Wiceprzewodniczący, jest odpowiedzialny za zwyczajną administrację aż do czasu, gdy wybór nowego Przewodniczącego nie zostanie zatwierdzony przez Papieską Radę ds. Świeckich. Ma prawo głosu tylko

wtedy, jeżeli został wybrany do nowej Rady.

Osoba, który przyjmuje na siebie obowiązek przewodniczenia Generalnej Radzie Koordynacyjnej jest jednocześnie Przewodniczącym całego Zjednoczenia i, jako taka, jest jego jedynym ustawowym przedstawicielem. Jego szczególnym zadaniem jest:

- a) zwoływać zebrania Rady i im przewodniczyć;
- b) reprezentować Radę;
- c) przewodniczyć Zebraniu Generalnemu oraz Kongresowi Generalnemu;
- d) dokonywać aktów prawnych w imieniu całego Zjednoczenia.

Przewodniczący, za zgodą Generalnej Rady Koordynacyjnej, może upoważniać osoby do wykonania wszelkich aktów prawnych, przewidzianych w prawodawstwie kościelnym lub cywilnym.

Przewodniczący, za zgodą Generalnej Rady Koordynacyjnej, powierza osobom prawnym na poziomie krajowym oraz - jeśli to konieczne - lokalnym, dobra Zjednoczenia znajdujące się na obszarze ich kompetencji, do korzystania z nich i zarządzania nimi w całości lub w części.

Generalna Rada Koordynacyjna gromadzi się na swoim zwyczajnym posiedzeniu przynajmniej raz w roku. Czas i miejsce spotkania są ustalane na poprzednim zebraniu.

Przewodniczący może zwołać nadzwyczajne posiedzenie Generalnej Rady Koordynacyjnej, jeżeli okoliczności tego wymagają lub gdy domaga się tego co najmniej siedmiu członków Rady.

Aby Generalna Rada Koordynacyjna mogła ważnie podejmować decyzje wymagana jest obecność dwóch trzecich jej członków, czyli dziewięciu osób.

Przy wyborach i decyzjach wiążących dla całego Zjednoczenia potrzeba dwóch trzecich głosów członków Rady, czyli dziewięciu głosów przychylnych. Chodzi o to, aby tego typu akty ukazywały jedność Zjednoczenia, w możliwie jak najszerszy sposób. W innych sprawach konieczna jest bezwzględna większość posiadających prawo głosu, czyli siedem głosów.

Jeżeli Przełożony Generalny Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego, na mocy posiadanej odpowiedzialności za charyzmat pallotyński, stwierdzi – podając motywy – że nie może zaakceptować danego wniosku, decyzja w tej sprawie zostaje zawieszona. Po odpowiednim czasie refleksji i rozeznawania, kwestia ta może stać się ponownie przedmiotem dyskusji w Generalnej Radzie Koordynacyjnej.

Jeżeli także w ten sposób nie doszłoby się do uzgodnienia stanowisk, należy szukać pośrednictwa w Papieskiej Radzie ds. Świeckich.

Dla podjęcia ważnych decyzji, które nie mogą być odwołane, Przewodniczący może poprosić o głos członków Generalnej Rady Koordynacyjnej za pośrednictwem faksu i/lub listu, po wcześniejszej konsultacji z nimi.

Przed podjęciem decyzji w sprawach dotyczących współpracowników wymagane jest uzyskanie ich opinii, w najbardziej odpowiedniej formie.

za:

www.zak-pallotti.pl

**KALENDARZ
LITURGICZNY****III TYDZIEŃ PSAŁTERZA**

27 stycznia 2019r. - NIEDZIELA

Imieniny: Angeliki, Jana

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ne 8, 2-4a. 5-6. 8-10

PSALM 19, 8-9. 10 i 15

2. czytanie: 1 Kor 12, 12-30

EWANGELIA: Łk 1, 1-4; 4, 14-21

28 stycznia 2019r. - PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Radomira, Karola

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Hbr 9, 15. 24-28

PSALM 98, 1bcde. 2-3b. 3c-4. 5-6

EWANGELIA: Mk 3, 22-30

29 stycznia 2019r. - WTOREK

Imieniny: Zdzisława, Zenona

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Hbr 10, 1-10

PSALM 40, 2ab i 4ab. 7-8a. 10. 11

EWANGELIA: Mk 3, 31-35

30 stycznia 2019r. - ŚRODA

Imieniny: Martyny, Macieja

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Hbr 10, 11-18

PSALM 110, 1b-2. 3-4

EWANGELIA: Mk 4, 1-20

31 stycznia 2019r. - CZWARTEK

Imieniny: Jana, Ludwika

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Hbr 10, 19-25

PSALM 24, 1b-2. 3-4b. 5-6

EWANGELIA: Mk 4, 21-25

1 lutego 2019r. - PIĄTEK

Imieniny: Igi, Brygidy

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Hbr 10, 32-39

PSALM 37, 3-4. 5-6. 23-24. 39-40

EWANGELIA: Mk 4, 26-34

2 lutego 2019r. - SOBOTA

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

Imieniny: Joanny, Marii, Mirosława

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ml 3, 1-4

PSALM 24, 7-8. 9-10

2. czytanie: Hbr 2, 14-18

EWANGELIA: Łk 2, 22-40

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś na godz. 17²⁰ zapraszamy na Nabożeństwo.
2. Zakończyliśmy czas wizyty duszpasterskiej. Serdecznie dziękujemy za chwilę wspólnej modlitwy, świadectwo wiary, serdeczne przyjęcie oraz złożone ofiary. Jeśli ktoś z Parafian nie przyjął kapłana w wyznaczonym terminie, a pragnie to uczynić – prosimy o kontakt dzisiaj w zakrystii. Zgłoszone domy i mieszkania kapłani odwiedzą jutro.
3. W tym tygodniu przypada I piątek i I sobota miesiąca.
W I czwartek, 7 lutego Nabożeństwo o nowe i święte powołania kapłańskie i zakonne o godz. 17³⁰.
4. W I piątek spowiedź podczas porannych Mszy świętych oraz od godz. 17³⁰. Dzieci zapraszamy na spowiedź również na godz. 17³⁰. Do chorych kapłani udadzą się po porannych Mszach świętych. Adoracja w kaplicy Świętej Rodziny w godz. 8³⁰ – 18⁰⁰. O godz. 15⁰⁰ – jak w każdy piątek – Msza święta i Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego.
5. W I sobotę, 2 lutego, obchodzimy Święto Ofiarowania Pańskiego, w naszej polskiej tradycji nazywane także Świętem Matki Bożej Gromnicznej. Msze święte o godz. 6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰ i 18⁰⁰. Na początku każdej Mszy świętej nastąpi obrzęd błogosławieństwa gromnic. Zapalamy je w naszych domach w chwilach trwogi i zagrożenia, aby przypominać sobie o Bożej Opatrzności. O godz. 17⁰⁰ Nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi. Tego dnia obchodzimy także Dzień Życia Konsekrowanego. Składane w to Święto ofiary zostaną przeznaczone na wsparcie kontemplacyjnych wspólnot zakonnych w naszej Ojczyźnie.
6. W przyszłą niedzielę, 3 lutego, o godz. 14³⁰ Msza święta hospicyjna, a o godz. 17⁰⁰ spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca.
7. Pielgrzymi z „Białej 11” zapraszają na nocne czuwanie na Jasnej Górze. Wyjazd do Częstochowy w sobotę, 9 lutego, o godz. 16⁰⁰; powrót 10 lutego ok. godz. 6⁰⁰. Koszt wyjazdu: 45 zł. Zapisy w kancelarii parafialnej.
8. Jako Redakcja Gazetki przepraszamy za nieścisłość w zesłotygodniowym ogłoszeniu o imieninach J.E. Ks. Bpa Henryka Tomasika. Dzień imienin jest co roku 19 stycznia, a nie 26 stycznia.

**Sakrament chrztu świętego w grudniu przyjęło 11
jedenaścioro dzieci.**

Odeszli w grudniu do Pana:

Jacek Piotr Więcaszek /l. 51/	Ryszard Wiecheć /l. 76/
Sabina Władysława Szczypińska /l. 68/	Marian Józef Wojtyniak /l. 77/
Leokadia Wiesława Makowska /l. 68/	Jan Mizera /l. 86/
Stanisław Tadeusz Bisikiewicz /l. 71/	Leokadia Szewczyk /l. 91/
Jan Jerzy Witerski /l. 72/	Sabina Szyjka /l. 94/

**BARDZO DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM OFIARODAWCOM
ZA SYMBOLICZNĄ ZŁOTÓWKĘ LUB PÓŁ ZŁOTÓWKI
NA NASZĄ GAZETKĘ, BY MOGŁA BYĆ.**